

A' Kolibri.

A' Természet, a' melly a' Légy-madárkát olly különös Szépséggel ékesítette-fel, nem felejtette-el a' Kolibrit-is, annak Szomszédját, és Attya-fiát; ugyan azon Ég alatt, és azon Formára szülte azt. A' Kolibri éppen olly fényes, és könnyű, mint a' Légy-madárka, hasonló Sebességgel, Erővel, és Kellemetességgel bír; és a' mit a' Légy-madárka Szépségéről, Elevenségéről, könnyű és sebes Repüléséről, Fáradhatatlanságáról a' Virágok' Ki-keresésében, Fészkelése' és Élete' Mójjáról mondtunk, a' Kolibriról-is el-lehet mondani. Hasonló Indúlati-is vagnak a' Kolibriknak, és minthogy tsak nem mindenbe' egygyezők, némelyektől öfzvegyítették, és egy Név alatt íratattak-le. De Valósággal vagon egy állandó, és fzembe-tünő Külömbőség közöttök; a' melly

Or-

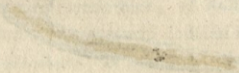
1.

2.

1. A leg-Süßeebb Legy-madar.
2. A kis Kolibri.

Orrokba' találtatik. A' Kolibri' Orra egész Menetelébe' hajlott, és hofszabb, a' Légy-madárkéé pedig egyenes, és Teste' Szabásához képest rövidebb. Továbbá a' Kolibri' Termete hofszabb, és egyg átalyába' a' Kolibrik nagyobbak: azomba' vagynak olly Kolibrik a' kissebbek között, mellyek kissebbek, mint a' Légy-madárkáknek nagyob' Nemei.

Éppen olly nehéz fél-nevelni az ifjú Kolibrit mint a' Légy-madárkát, gyengék, és meg-halnak a' Fogságba'. Az öreg Kolibrik annyira szeretik Fiatskáikat, hogy azoknak Kezekbe'-is táplálják azokat, a' kik el-szedték őket. Az, a' mit Labat ír e' felől, meg-érdemli, hogy ide bé-iktattasson. „ Én, (úgymond) meg-mútattam P. „ Montdidiernek egyg Kolibri' Fészket; a' „ melly valamelly Ház' Fedelén függött; „ el-szedte azt a' benne-lévő ifjú Kolibrik- „ kal egygütt, a' mellyek tízen-öt, vagy „ húz-naposok lehettek, haza vitte, és egyg „ Kalitkába' az Ablakba' tette; itt el-nem „ mú-

„ mülatták az Öregek a' Kitsinykének Ele-
 „ delt hordani, és végre annyira meg-fzeflí-
 „ dültek, hogy allig mentek -ki valaha a'
 „ Szobából, a' hol Kalitka nélkül szabadon
 „ repdestek, ettek, és aludtak Fiatskáikkal.
 „ Néha mind a' négyet láttam ülni, és éne-
 „ kelni a' Montdidier' Újján, mint valamelly
 „ Fa-ágon. Igen vékony és gyenge Tész-
 „ tátskával táplálta őket, a' melly Tzvi-
 „ bakból, spanyol Borból, és Nád-mézből
 „ állott; bé-dugták Nyelveket abba, és mi-
 „ dőn jól laktak, repdestek körös-körül, és
 „ énekeltek. . . . Kellemetesebbet nem lát-
 „ tam soha semmit ezen négy Madárkákznál,
 „ a' kik benn, és a' Szobán-kívül repdes-
 „ tek, és visszátértek, mihelyt Táplálójok'
 „ Szavát hallották. Illy Módon tartotta
 „ őket, öt vagy hat Hétiig, és midőn re-
 „ mélettük Szaporodásokat, egy Este el-
 „ felejtette Montdidier Úr a' Kalitkát, a'
 „ mellybe' háltni szoktak, Szokása szerint a'
 „ Földről fel-húzni azon Éjjel meg-
 „ ették a' Patkányok. „

Markgráf nem különbözteti-meg a' Kolibrikat a' Légy-madárkától, és femmi Éneklést sem tulajdonít nékik. Ebbe' meg-eggyeznek közönségesen az Utazók-is. Eggyedül Thevet, és Lery állítják azt, hogy a' Füle-milével vetélkednek az Éneklésbe'. De az Kétség nélkül Hiba, mert a' Lery kis Madárkája nem a' Kolibri, mert ennek a' Szava tsak egy kellemetes Zsizsegés, hanem a' Nád-méz-madárka, vagy pedig más valamellyik.

Nem kell a' Természet' Remek-múnkái között, azt a' Madárkát el-felejtteni, melyet a' Vadak Gonambukhnak hívnak. Tollai fejérek, és fényesek; nem sokkal nagyobb a' Szarvas-bogárnál, még-is igen kellemetes Szava vagyon, szüntelen énekel, úgy, hogy azon a' nagy Kölesen, melyet az Amerikaiak Avatinak neveznek, vagy más nagy Fűveken, mellyeket allig hágy-el valaha, tsak nem mindég nyítva tartja Száját az Éneklésre. Ha nem látták, és nem hallották volna fokon, nem lehetne hin-

hinni, hogy egy oly kicsiny Testből oly kellemetes, fentt, érthető, és tiszta Hang származhasson, a' melly a' Fülemléével vetélkedik.

A' kis Kolibri.

Ez a' leg-kissebb minden Kolibrik között. Egész Hofzfa két Újj , és két Linea ; az Orra tízen-eggy , a' Farka tízen-két tízen-három Lineányi; egészfszen Arany-zöld, Szárnyait ki-vévén , mellyek Viola-fzínük, vagy barnák. Hasának alsó Részén vagyon valamelly fejer Fóltotska , és hasonló Farkatollainak Szélein-is ; hanem a' fejer Szélek a' két szélső Fark-tollakon , a' mellyek félig takarják-bé egész Farkát, szélesebbek. Markgráf Tsudálkozását jelentvén-ki azon Fényességen, mellyel a' Termézet fel-ékesítette ezen szép Madárkát , gyakran azt mondja : „Úgy látszik, hogy minden Tűz' és Világ' Fény ennek Tollain egyesült, egy Szóval, úgy fénylik, mint valamelly kis Napotska. “

P.-r.